

CENTRALNY OŚRODEK BADAWCZO-ROZWOJOWY OPAKOWAŃ
02-942 WARSZAWA, UL. KONSTANCIŃSKA 11
ZAKŁAD EKOLOGII OPAKOWAŃ

Tel. 0-22 842 20 11 w. 18, faks: 0-22 842 23 03, e-mail: ekopack@cobro.org.pl

Dr inż. Hanna Żakowska

Odpady opakowaniowe

A) Krajowy system organizacyjno-prawny dotyczący odpadów opakowaniowych

System gospodarki odpadami opakowaniowymi funkcjonuje w kraju od roku 2002, w oparciu o:

- Ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638 ze zm.);
- Ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. nr 63, poz. 639 ze zm.).

Istotą wprowadzonych regulacji było zdefiniowanie odpadów opakowaniowych jako grupy wymagającej prowadzenia odrębnej gospodarki, zarządzanej na szczeblu krajowym, a także ustalenie dla opakowań wymagań związanych z ochroną środowiska.

Podstawową zasadą, na której opiera się krajowy system prawny, to odpowiedzialność za zagrożenia dla środowiska powstałe podczas obrotu rynkowego zapakowanych towarów oraz podczas czynności związanych z odzyskiem lub unieszkodliwieniem odpadów opakowaniowych. Odpowiedzialność ta zawarta jest w ustalonych ustawowo obowiązkach różnych „ogniw łańcucha opakowaniowego”, w tym przede wszystkim przedsiębiorców (wprowadzających na polski rynek towary w opakowaniach).

Ogólne zasady funkcjonowania polskiego systemu gospodarki odpadami opakowaniowymi przedstawiono schematycznie na rys. 1., który ilustruje przepływ strumieni odpadów i sposoby ich pozyskania, a także redystrybucję środków przeznaczonych na finansowanie prac związanych z pozyskaniem odpadów.

Stworzony system obciąża przedsiębiorców kosztami dofinansowania prac związanych z pozyskiwaniem odpadów opakowaniowych oraz przygotowaniem ich do recyklingu (praktycznie te koszty zawarte są w cenie i ponoszone przez kupujących zapakowane towary). Przedsiębiorcy finansują system bezpośrednio, dostarczając własne odpady do zakładów przetwórczych. Mogą również ponosić koszty systemu pośrednio, na zasadach opłacania obowiązkowego poziomu odzysku i recyklingu, w formie:

- opłat recyklingowych, wpłacanych do organizacji odzysku,
- opłat produktowych, wpłacanych na rachunek bankowy urzędu marszałka województwa, w którym przedsiębiorca ma swoją siedzibę.

W Polsce utworzono i zarejestrowano około 40 organizacji odzysku (lista referencyjna na www.cobro.org.pl). Organizacje te, w zależności od przyjętej w statucie formy działania, środki finansowe pochodzące z opłat pobieranych od przedsiębiorców, przeznaczają na cele statutowe, w tym na dofinansowanie firm usługowych pozyskujących odpady lub na dofinansowanie zbiórki organizowanej przez samorząd gminny.

Teoretycznie systemy zbiórki odpadów opakowaniowych na poziomie lokalnym mogły być również dofinansowane z opłat produktowych, gromadzonych na rachunkach urzędów marszałkowskich, a następnie przekazywanych do Narodowego Funduszu Ochrony

Szkło	-	35¹⁾	-	38¹⁾	-	60¹⁾
Materiały naturalne	-	13^{1), 2)}	-	15^{1), 2)}	-	15¹⁾

1) Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach Prawa farmaceutycznego oraz opakowań po środkach niebezpiecznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638, z późn. zm.).

2) Nie dotyczy palet drewnianych.

3) Do poziomu recyklingu zalicza się wyłącznie recykling w wyniku, którego otrzymuje się produkt wykonany z tworzywa sztucznego.